

Mieczysław Cincio

Izba rzeszowska

Palestra 19/5-6(209-210), 105-107

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kania młodych prawników działających w ośrodkach społeczno-prawnych z kierownikiem Wydziału Administracyjnego KW partii L. Obręą oraz przedstawicielami sądu, prokuratury i adwokatury. Dziekan zwrócił uwagę na potrzebę udziału adwokatury w działalności społecznej, jej konieczną ruchliwość i tkwienie w problemach społecznych. Zwłaszcza najmłodsza kadra adwokacka, nie posiadająca jeszcze wielu obciążeń zawodowych i społecznych, powinna włączać się do pracy w organizacjach potrzebujących prawników, a to tym bardziej, że praca społeczna poszerza wiedzę młodego prawnika o życiu, wiedzę tak niezbędną w zawodzie prawnika, a adwokata w szczególności.

W dalszej części spotkania adwokaci już czynnie działający w ośrodkach społeczno-prawnych dzielili się swoimi uwagami.

Obecni na spotkaniu adwokaci i aplikanci zgłaszali bezpośrednio mgr M. Grabskiej swoje kandydatury z wnioskami o przydzielenie ich do pracy w konkretnych powiatowych ośrodkach społeczno-prawnych.

Do udzielania wszelkiej pomocy aplikantom działającym w ośrodkach społeczno-prawnych i jednocześnie reprezentowania adwokatów łódzkich we współpracy z kierownictwem Wojewódzkiego Ośrodka Społeczno-Prawnego zobowiązani zostali adw. Michał Kuydowicz i adw. Janusz Bielski.

apl. adw. Barbara Pszczołkowska

Izba rzeszowska

1. Adwokat dr Jan Kubiczek.

Wspomnienie pośmiertne.

W dniu 10 marca 1975 r. zmarł w Rzeszowie adw. dr Jan Kubiczek, wielce zasłużony działacz samorządu adwokackiego.

Adwokatura rzeszowska poniosła dotkliwą stratę.

Odszedł znakomity prawnik oraz jeden z wybitnych adwokatów okresu międzywojennego i okresu Polski Ludowej, oddany całkowicie sprawie adwokatury. Był nadzwyczaj rzetelny, i dokładny, sumienny i skrupulatny w wykonywaniu swoich obowiązków zawodowych oraz pełnionych funkcji społecznych w organach samorządu adwokackiego.

Człowiek prawy i szlachetny, dobry i wypróbowany kolega, wychowawca wielu pokoleń adwokatów, znakomity pedagog i egzaminator o nieprzeciętnych walorach osobistych i zawodowych.

Urodził się dnia 26 października 1901 r. w Białej Krakowskiej w rodzinie inteligentkiej.

W latach 1907—1919 ukończył w

Rzeszowie szkołę powszechną i gimnazjum. W okresie od 1919 do 1924 r. adw. Kubiczek studiował na Wydziale Prawa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, gdzie uzyskał stopień naukowy doktora praw.

W okresie od 1925 do 1932 r. odbywał aplikację sądową w Rzeszowie oraz aplikację adwokacką w Wadowicach, składając w maju 1932 r. egzamin adwokacki przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie.

Do chwili wybuchu wojny w 1939 r. adw. Kubiczek prowadził własną kancelarię adwokacką w Białej Krakowskiej, rozwijając szeroką działalność społeczną w ramach Towarzystwa Szkoły Ludowej, Polskiego Związku Zachodniego itp.

W 1940 r. przeniósł się do Rzeszowa, gdzie prowadził wspólną kancelarię adwokacką z adw. Mieczysławem Rachwałem, a w dniu 6 lipca 1953 r. rozpoczął praktykę adwokacką w Zespole Adwokackim Nr 2 w Rzeszowie, którego był współzałożycielem.

W dniu 11 marca 1951 r. zostaje z nominacji Ministra Sprawiedliwości

członkiem pierwszej Rady Adwokackiej w Rzeszowie, obejmując w niej stanowisko sekretarza Rady. Po wyborach w 1956 r. pełni funkcję rzecznika dyscyplinarnego, a od roku 1959 zostaje wicedziekanem Rady i urząd ten sprawuje do roku 1963, po czym znów zostaje sekretarzem Rady.

W maju 1970 r., po 19 latach pracy w Radzie, koledzy z Rady żegnają adw. Kubiczka uroczystie, podejmując uchwałę, że dobrze zasłużył się adwokaturze rzeszowskiej.

Za swoją postawę obywatelską, za pracę w samorządzie i za pracę zawodową otrzymał odznakę: „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego”, a w październiku 1974 r. Złotą Odznakę „Adwokatura PRL”, którą wręczył mu osobiście prezes NRA.

Adw. J. Kubiczek przeszedł do historii adwokatury rzeszowskiej jako jeden z jej wybitnych przedstawicieli. Swoją postawą etyczną i moralną reprezentował on tę generację, dla której prawo zawsze oznaczało prawo, a sprawiedliwość — sprawiedliwość.

Całe jego życie wypełniała praca, był nią zaabsorbowany całkowicie ze szkodą dla życia osobistego i prywatnego.

Zawód swój znał dogłębnie i reprezentował najwyższy kunszt rzemiosła adwokackiego.

Był adwokatem adwokatów, myślącym i samokrytycznym. Nie wstydząc się wątpliwości radził się często kolegów i konsultował z nimi niełatwe problemy.

Odszedł z posterunku, na którym trwał niemal do ostatniej chwili swego życia, gdyż zaledwie od kilku miesięcy przebywał na emeryturze, pracując jednak w ograniczonym wymiarze zajęć.

Liczne kwiaty i wieńce, które pokryły mogiłę, jak również tłumny udział w pogrzebie żegnających adw. Kubiczka ludzi były wyrazem uczuć ludzkich, hołdu i szacunku dla czło-

wieka, który przez życie przeszedł piękną i prostą drogą, reprezentując zasadę: *honeste id est cum virtute vivere*.

Niech ziemia rzeszowska, którą tak ukochał i której służył wiernie, przyjmie go na spoczynek wieczny.

Cześć Jego pamięci.

2. Konkurs krasomówczy dla młodych prawników. Staraniem Zarządu Okręgu Prawników Polskich w Rzeszowie zorganizowano konkurs krasomówczy dla młodych prawników, w szczególności aplikantów sądowych, prokuratorskich i adwokackich.

Udział w konkursie wzięli aplikanci Prokuratury Wojewódzkiej w Rzeszowie, którzy wystąpili w charakterze oskarżycieli publicznych, a mianowicie: Jolanta Cegiełka, Kazimierz Piąty i Marian Litwin, oraz aplikanci adwokaccy: Adam Kolendowski z Krosna, Roman Zarebski z Rzeszowa i Ignacy Paszkowski z Rzeszowa, którzy wystąpili w charakterze obrońców.

W wypełnionej po brzegi sali posiedzeń Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie jury w składzie: przewodniczący — doc. dr hab. Marcin Jełowicki, prorektor UMCS w Lublinie do spraw Filii w Rzeszowie, oraz członkowie: prezes Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie dr Zdzisław Świeboda, wiceprokurator Prokuratury Wojewódzkiej w Rzeszowie Julian Rączy, dziekan Rady Adwokackiej w Rzeszowie Stanisław Rogoż oraz wiceprezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Rzeszowie Stefan Puchała wysłuchało wystąpień młodych adeptów sztuki oskarżycielskiej i obrończej oraz dokonało oceny wystąpień aplikantów, w następstwie czego przyznano:

— I nagrodę za najlepszą mowę obrończą w kwocie 1.200 zł aplikantowi adwokackiemu mgrowi Adamowi Kolendowskiemu;

— II nagrodę w kwocie 1.000 zł za najlepszą mowę oskarżycielską apli-

kantowi Prokuratury Wojewódzkiej mgr Jolancie Cegiełce;

— III nagrodę w kwocie 800 zł oraz nagrodę rzeczową dziękana Rady Adwokackiej przyznano aplikantowi adwokackiemu mgrowi Romanowi Zarębskiemu — również za przemówienie obrończe.

Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali poza tym nagrody książkowe.

Przemówienia oparte były na stanie faktycznym na tle zastosowania przepisu art. 148 k.k.

Przewodniczącą jury złożył zwy-

cięzcom konkursu gratulacje, podkreślając przede wszystkim nie tylko rzeczowe i merytoryczne ujęcie zagadnienia, ale także piękną oprawę językową.

Rada Adwokacka z przyjemnością stwierdziła, że przygotowania aplikantów adwokackich, którzy zajęli pierwsze i trzecie miejsce, jest jednocześnie wykładnikiem należytego przygotowania i właściwego prowadzenia szkolenia aplikantów adwokackich w naszej Izbie.

adw. Mieczysław Cincio

Izba szczecińska

Adwokat Bohdan Madey.

Wspomnienie pośmiertne. W dniu 24 lutego 1975 r. zmarł w Szczecinie w wieku 56 lat adwokat Bohdan Madey, wieloletni kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 4 w Stargardzie, wizytator-członek Zespołu Wizytatorów przy WRA w Szczecinie. Śmierć nastąpiła nagle w chwili powrotu z pracy do domu.

Adwokat Bohdan Madey urodził się dnia 27 grudnia 1919 r. w Sichowie, w pow. Busko Zdrój, w rodzinie inteligentnej. W 1938 r. ukończył Gimnazjum Humanistyczne im. S. Żeromskiego w Kielcach. W latach 1938—1939 r. odbył czynną służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy przy 4 pułku piechoty Legionów w Kielcach.

W kampanii wrześniowej brał udział w szeregach 4 p.p. Legionów. Dostał się do niewoli niemieckiej, w której przebywał do 1940 r. W latach 1940—1944 r. przebywał w Niemczech na robotach przymusowych. Następnie odbywał służbę wojskową w PSZ we Włoszech i w Anglii. Zdemobilizowany z wojska w stopniu plutonowego podchorążego powrócił w czerwcu 1947 r. do kraju i podjął pracę zawodową w CUP-ie jako kierownik referatu. Równocześnie rozpoczął studia

na Wydziale Prawa UW, które ukończył w 1951 r. uzyskując tytuł magistra prawa.

W okresie lat 1949—1952 pracował w PKPG na stanowisku st. inspektora, a w latach 1952—1960 — w Komitecie do Spraw Turystyki jako naczelnik wydziału.

W czerwcu 1960 r. podjął aplikację adwokacką, którą odbył w Zespołach Adwokackich Nr 5 i Nr 2 w Szczecinie. Po złożeniu egzaminu adwokackiego rozpoczął w 1963 r. praktykę adwokacką w Zespole Adwokackim Nr 4 w Stargardzie.

W latach 1967—1970 oraz od grudnia 1973 r. do chwili zgonu pełnił obowiązki kierownika ZA Nr 4 w Stargardzie. Od 1967 r. był wizytatorem-członkiem Wojewódzkiego Zespołu Wizytatorów.

Zmarły był zdolnym prawnikiem, oddanym Kolegą i bardzo obowiązkowym adwokatem. Wyróżniał się pracowitością i sumiennością, zdecydowanie bronił powierzonych mu spraw. Cieszył się powszechną sympatią i opinią wartościowego, rzetelnego i prawego człowieka.

Jego nagła i przedwczesna śmierć wywołała ogólny żal w naszym środowisku.

adw. Jerzy Zaniemojski